

„NARODIL SA KRISTUS PÁN...“

**„Ó ty vianočný čas preradosný,
milosť prinášaš všetkým nám.
Svet vo tmách chodil, Pán sa narodil:
radujme sa, radujme sa, kresťania!“
(ES 53)**

Vianočný slávospev

L 2, 14

„Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Milí bratia a sestry!

Tichá noc, svätá noc..., Nebo otvorené..., Narodil sa Kristus Pán... , sú vianočné piesne, ktoré poznáme od detstva. Radi ich počúvame aj spievame. Jednoducho patria k vianočným sviatkom. Robia ich slávnostnejšími a radostnejšími.

Nie je to náhoda. Ako sa dozvedáme z evanjelia podľa Lukáša, vianočný slávospev znel aj krátko po narodení Pána Ježiša Krista.

Bola noc. Všade tma a ticho. Mohli by sme si myslieť, v takejto chvíli sa nemôže nič udiat'. Keď nič nevidíme, nič nepočujeme, čo by sa mohlo stať? A predsa. Aj v takej chvíli, o ktorej si myslíme, že sa v nej nič nedeje, nemusí to byť pravda. Svedčí o tom aj udalosť, ktorá sa stala práve v takejto chvíli v Betleheme. Udalosť, ktorú si pripomíname teraz, v čase vianočných sviatkov. Deje sa tak vtedy, keď počúvame čítané alebo spievané biblické texty, vianočné kázne či vianočné piesne, ktoré hovoria o príchode Božieho Syna, o narodení Krista Pána.

Všetko, čo som spomenula, svedčí o udalosti, ktorá sa stala v tichej, tmavej noci v meste Betleheme. I napriek tomu, že bolo ticho a tma, niečo sa udialo. Narodilo sa dieťa.

Niekoľko by mohol povedať, a čo je na tom? Nie je to nič zvláštne. Deti sa predsa rodia, prichádzajú na svet v rôznom čase. Rovnako cez deň ako aj v noci. Dieťa, ktoré sa narodilo v tichej, tmavej noci v Betleheme nie je ale ako ostatné deti. Toto dieťa, ktoré sa narodilo z Márie Panny, bolo a je Božím dieťaťom, Božím Synom. Život, ktorý na toto dieťa očakáva, bude iný, odlišný od života ostatných detí. Sám Pán Boh, Jeho nebeský Otec, Ho poveril najťažšou úlohou. Bude musieť vykonať to, čo je potrebné vykonať na záchranu celého ľudstva. Bude musieť podstúpiť všetko, aby nás vyslobodil zo zlého. Kvôli nám, hriešnym ľuďom, bude musieť obetovať dokonca aj svoj život. Nebude to ľahké. Pán Boh to vie. No vie aj to, že Jeho dieťa, Jeho syn to dokáže. Premôže každé zlo i nášho najväčšieho nepriateľa, smrť, nad ktorou zvíťazí. Preto už pri Jeho narodení, ktoré nám prináša radosť a nádej na spásu, má svoje miesto sláva, ktorá patrí Bohu.

Vianočná radosť nie je obyčajná, bežná, taká, akú prežívame z udalostí, ktoré sa dejú v našom živote. Vianočná radosť pramení z veľkého Božieho

skutku. Z narodenia Jeho Syna, ktorý prináša svetu spásu, záchranu, vyslobodenie zo zlého. Preto pri Jeho narodení zaznieva slávospev, slová, ktoré spievali anjeli či množstvo rytierstva nebeského, ako je to napísané v evanjeliu podľa Lukáša v 2. kapitole, 14 verši: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“

Tento nádherný vianočný slávospev neprestal znieť až dodnes. Spievame ho aj na Hlavných službách Božích po prvej piesni. Jeho obsah je úžasný. V jeho prvej časti oslavujeme a chválime Pána Boha, ktorý nás vo všetkom vysoko prevyšuje. Najmä v láske, v добрote, v milosti, ktorá sa prejavila v tom, že nám poslal svojho Syna, v ktorom k nám prichádza Spasiteľ, Vykupiteľ, Záchranca. Sami by sme totiž pre svoju záchranu nedokázali urobiť nič. Boží Syn, ktorého Boh poslal na tento svet, vykonal za nás všetko. V tomto Jeho skutku vidíme, že Pán Boh nekoná len kvôli sebe, ale predovšetkým kvôli nám. Aby nám, svojmu stvoreniu pomohol, aby nás vykúpil zo zlého a zachránil pre večný život. Preto môžeme o ňom povedať, že nás vysoko prevyšuje. Preto pri Jeho narodení mohol zaznieť nádherný slávospev o sláve. O sláve, ktorá patrí Bohu na výsostiach.

Slová slávospevu okrem toho, že hovoria o sláve, ktorá patrí Bohu na výsostiach, hovoria aj o pokoji na zemi, ktorý patrí ľuďom dobrej vôle. Tieto slová sú vzácne v každej dobe. Aj v tej, ktorú práve žijeme.

Prežívame totiž už druhé vianočné sviatky po sebe, ktoré sú poznačené vážnou a ťažkou situáciou. Spôsobuje ju pandémia. Nemôžeme ju nespomenúť, nemôžeme na ňu nemyslieť ani dnes. Stále je pre nás nebezpečná. Ohrozuje nás. Mali by sme preto byť vďační Pánu Bohu za múdrych, obetavých a dobrých ľudí, ktorí sa nám snažia pomôcť. Mali by sme byť radi, že sa im podarilo objaviť liek, ktorý nám cez očkovanie aspoň do istej miery dokáže pomôcť, do istej miery priniesť pokoj a zmierniť naše obavy.

Omnoho vzácnejší ako tento náš pokoj, je pravdaže pokoj Boží. Slová slávospevu, ktoré hovoria v prvej časti o sláve na výsostiach, ktorá patrí Bohu, v druhej časti, hovoria o pokoji, ktorý patrí ľuďom dobrej vôle.

Pokoj, ktorý patrí ľuďom dobrej vôle, môžeme nájsť tam, kde vládne láska, ochota odpúšťať a pomáhať. V živote máme k tomu určite mnoho príležitostí. Záleží len na nás, nakoľko ich využijeme.

Vzácnou príležitosťou sú k tomu vianočné sviatky, počas ktorých sa určite mnohí usilujú urobiť pre druhých čo najviac dobrého. Konat' dobre pre druhých by sme sa však nemali snažiť robiť len počas Vianoc, ale

v každom čase. K tomu, aby sme to dokázali, potrebujeme neustále novú odvahu, silu, múdrosť, ochotu, lebo sami od seba to nedokážeme. Preto potrebujeme Božiu pomoc. Potrebujeme Jeho dary.

Hovoria o tom aj Vianoce. Najvzácnejším Božím darom a zároveň príkladom je pre nás vianočný Boží dar, Pán Ježiš Kristus. Dieťa, narodené z Panny Márie v Betleheme, ktoré sa stalo Spasiteľom sveta. Dieťa, za ktoré máme Pánu Bohu ďakovať a oslavovať Ho tak, ako sa to dialo už pri Jeho narodení. Tak, ako o tom svedčí evanjelium podľa Lukáša.

Nádherný slávospev, ktorý vtedy zaznel pri narodení Krista Pána, chce osloviť a volať aj nás, aby sme sa k nemu pripojili. Aby sme spievali a aj takýmto spôsobom, pri speve nábožných piesní sa modlili, oslavovali a tešili z toho, čo pre nás vykonal Pán Boh, keď nám poslal svojho Syna. Spievajme preto: „Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!“ - alebo s nábožným pevcem:

Anjelov spev čujme krásny; narodil sa slávy Kráľ!

Nesie pokoj, milosť svetu, zmierenie v Ňom Boh nám dal.

Radujú sa nebesá, či ti srdce neplesá?

Slávou zneje nebo, zem. Krista víta Betlehem.

Sláv tiež, duša, Boha chváľ; Narodil sa slávy Kráľ! (ES 39, 1)

(Mgr. Helena Benková, ev.farárka)

MODLITBA na ŠTEDRÝ VEČER

Drahý nebeský Otče,

*d'akujeme Ti, že si tak miloval svet, že si svojho jednorodeného Syna dal,
aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.*

Dal si nám v Ježišovi Kristovi vzácny poklad, nesmiernej lásky dar.

*Ďakujeme Ti, že aj napriek rôznym okolnostiam môžeme prežívať úprimnú
radosť z narodenia Božieho Syna.*

*Prosíme, buď s nami, naplň nás svojim darmi, láskou, milosťou
a pokojom, ktorý prevyšuje každý rozum.*

Požehnaj vianočné dni, aby sme ich prežili vo viere, láske a nádeji.

Amen.

Vodca

Karavána obchodníkov, ktorí už dlhší čas spoločne putovali po dlhých cestách Orientu, sa pripravovala prejsť dlhou nebezpečnou púšťou. Výprava vyžadovala dobrú znalosť miest a ciest, presypových oblastí s dunami a oázami, ale aj zvykov domorodcov. Preto si zabezpečili skúseného a slávneho miestneho vodcu, ktorý sa v tejto oblasti veľmi dobre orientoval.

Po desiatich dňoch putovania karavána narazila na ozbrojených mužov, ktorí zabrali územie, cez ktoré chceli prejsť ďalej. „Nemôžete ísť ďalej,“ kričal veliteľ ozbrojených mužov, „ak neobetujete jedného človeka nášmu bohu! Ak to neurobíte, tak tu hneď všetci zahyniete.“

Obchodníci dali hlavy dokopy a potichu sa medzi sebou radili, čo urobia. Voľba bola dramatická a rozhodnutie veľmi ťažké. „Všetci sa už dlho poznáme a sme ako rodina. Nemôžeme obetovať nikoho z nás.“ A tak sa všetky zraky sústredili na vodcu... a práve jeho vydali do rúk ozbrojencov ako svoju obeť.

Muži prijali ich obeť, a tak karavána mohla pokračovať v ceste. Ale keďže cestu nikto z nich nepoznal a vodcu už medzi sebou nemali, veľmi rýchlo sa v púšti stratili. Jeden po druhom umierali od smädu a vyčerpania, až zahynul aj posledný obchodník.

To je tragédia ľudí.

*„Lud, ktorý kráčal v tme, uzrel veľké svetlo,
no hneď sa ho usiloval zhasnúť.“*

My všetci sme pútnici hľadajúci cestu v spleti zložitých životných ciest.

*Hoci si myslíme, že práve my máme ten najlepší recept na život,
blúdime, tápeme a strácame ten správny smer.*

Pán Boh nám všetkým poslal VODCU,

Svetlo, ktoré nám chce ukázať správnu cestu a priviesť nás do cieľa.

*Hoci máme v Ňom potrebné Svetlo i smer,
tak ľahko Ho častokrát obetujeme a vymeníme za časné veci
mysliac si, ako veľa sme tou výmenou získali.*

To SVETLO nám však stále svieti.

*Nezhasni Ho, ale snaž sa,
aby Ho nikto a nič neohrozilo
a ty si v živote VŽDY mohol spolu s Ním
kráčať správnym smerom.*

Vianoce v zahraničí

Každý kút sveta, každá krajina, či dokonca aj región, má svoje vlastné vianočné tradície. Pre tých, ktorí žijú v zahraničí, je niekedy ťažké nenechať sa ovplyvniť tamojšími zvykmi a zachovať si to, na čo boli doma na Slovensku zvyknutí. Preto som oslovila niektorých mojich priateľov a známych žijúcich v zahraničí, aj spomedzi členov nášho CZ, aby sa s nami podelili o svoje zážitky a prežívanie vianočných sviatkov.

Houston, Texas, USA (Richard Ruskan)

V adventnom období sa v našom kostole koná každú stredu na poludnie bohoslužba v rámci prípravy na Vianoce. Milujeme služby Božie na Štedrý deň, kedy si môžeme vypočuť vždy oslovujúce poslanstvo o narodení Krista. Na konci bohoslužby sa zapáli jedna sviečka, ktorú si ľudia podávajú rad radom v každej lavici, až kým každý farník nemá sviečku zapálenú. Svetlo ožiari dovtedy tmavý kostol. Pri sviečkach potom spievame obľúbené vianočné piesne. Tradícia a rodina sú súčasťou Vianoc všetkých v Amerike. Peknou spomienkou na našich zosnulých príbuzných sú sviečky a vianočné stolné dekorácie, ktoré sme od nich dostali a ktorými si práve na Vianoce ozdobíme dom. Ozdobíme vianočný stromček ozdobami zozbieranými po mnoho rokov. Američania majú na vianočnú večeru šunku alebo morku. Tento rok budeme mať šunku, zemiakovú kašu, zelenú fazuľku a brusnicovú omáčku. Tekvicový koláč je v našom dome tradičným dezertom. Všetko je podávané v elegantnom servise babičky mojej ženy. Všetko, čo opisujem, je typické v Amerike. Napriek tomu sa aj my sčasti držíme slovenských tradícií, keďže moja stará mama pochádza z Hlinného. Práve ona na Vianoce varila tradičnú polievku so sušenými hubami, ktorú naučila aj svoje dcéry. Do dnešného dňa Mary v Albany v New Yorku robí kyslú hubovú polievku často, nielen na Vianoce. Sesternica Carol, ktorá žije v Edisone v New Jersey, pečie ako vianočnú pochúťku "walnut roll", pre Slovákov známy ako orechovník. Pre mňa boli obľúbené babičkine slivkové koláče. Moja žena Paula a ja, naša dcéra Jennifer s manželom Ronniem a vnukom Milesom, vám želáme požehnané Vianoce a dobré zdravie a šťastie v novom roku.

Wrexham, Cast Wales, Spojené kráľovstvo (Janka Ivanková)

Angličania stromčeky ozdobujú už 1.decembra, niektorí aj skôr. Neslávia Štedrý deň, je to bežný pracovný deň, kedy sa chystajú na hlavný vianočný sviatok 25. decembra. Deti spolu s dospelými hneď ráno hľadajú darčeky pod

stromčekom pri kozube. Nosí ich Father Christmas. V kostole sme mali služby Božie vždy ráno, aby potom každý mohol obedovať slávnostne. Základom je roast dinner, christmas puding a mince pie. Pred jedlom sa trhajú christmas crackers (vianočné balíčky v tvare veľkého cukríka), odkiaľ vypadnú malé drobnosti, ako napr. papierová koruna, prsteň, či iné drobnosti a vtipný alebo poučný veršík. 2.sviatok vianočný je tzv. boxing day a všetci nakupujú, pretože v obchodoch sú veľké zľavy, prípadne navštevujú rodinu. Služby Božie sme mali každú nedeľu 2x doobeda a raz večer. Večera Pánova sa prisluhovala sediacim. Víno bolo v malých kalíškoch, ktoré sa zastokli do sedadla pred vami. Po bohoslužbe ľudia ostávali na malé pohostenie a mali čas na vzájomné rozhovory. Silvester sme trávili večerným programom od 19.00 do 22.30 hrami, zábavou a Božím slovom.

Bern, Švajčiarsko (Anna Mattová)

V adventnom období Švajčiari radi trávia chvíle na vianočných jarmokoch. Deti s rodičmi pripravujú vianočné pečivo, zobia svoje príbytky. Čo sa týka jedla, ja som vždy dodržiavala naše slovenské tradície. Vo Švajčiarsku nemajú tradičné vianočné jedlo, väčšinou pripravujú syr fondue, do ktorého namáčajú malé zemiaky, chlieb, mäso. Dôležité je, že sa stretne celá rodina a spievajú vianočné piesne, pozerajú televíziu. V tomto období roky dozadu vystupoval v meste spevokol s vianočnými piesňami, ľudia sa pridávali a spievali s nimi. Organizujú sa tiež vianočné koncerty v kostoloch s rôznymi hosťami z kultúrnej a hudobnej oblasti. V bernskej katedrále sú štedrovečerné služby Božie vedené detským a mládežníckym chórom z cirkevného zboru, ktorý má pripravený scénky a piesne o narodení Ježiša Krista za doprovodu bernskej filharmónie. Ten program je nádherný a umocní zvesť o narodení Božieho Syna.

Cyprus (Marianna Korčoková)

Vianoce sme trávili úplne po slovensky, keďže sme na mierovej misii boli všetci Slováci spolu. V campe bola podávaná tradičná sviatočná večera, odovzdávali sme si darčeky a o polnoci sa konala bohoslužba. Keď sme na Cypre boli my, kostoly boli v tom čase pre covid neprístupné a farári slúžili bohoslužby bez prítomnosti veriacich. Vianoce na Cypre oslavujú domáci, zväčša pravoslávni v takom istom duchu, ako na Slovensku. Na severnom tureckom moslimskom Cypre Vianoce nie sú sviatkom, ale vianočná výzdoba a odovzdávanie darčiekov preniklo aj do ich kultúry.

Škótsko (Lila Mikčová)

V Škótsku sa slávia vianočné sviatky 25. decembra. Skoro ráno si deti rozbaľujú darčeky od Santa Clausa, ktoré majú pod stromčekom a vo vianočných ponožkách na krbe. Deň vopred nechávajú na zemi keksíky a mlieko pre sobov. V ten istý deň sa rodiny stretávajú pri bohatom obede. Obdobie adventu sa veľmi v Británii neslávi. Deti na základných školách sa učia o advente a každý týždeň spolu zapália jednu sviečku. Taktiež sa malé deti učia o narodení Ježiša a každý rok pripravujú betlehenské divadlo pre rodičov a verejnosť. Keďže v Škótsku žijú ľudia z rôznych krajín a rôznych náboženstiev, každý slávi tento deň po svojom. Kresťania zvyknú chodiť na polnočné omše a služby Božie spolu so svojimi rodinami. Väčšinou sú to ale cudzinci. Škóti si užívajú Vianoce hlavne pre čas strávený s rodinou, ktorý je pre nich veľmi vzácný. Pre nás sú to sviatky pokoja, lásky a vďačnosti za všetko, čo máme. Bohužiaľ, z mojej skúsenosti sú vianočné sviatky v Británii vo veľkej miere komerčným sviatkom. Určite by si mohli brať príklad od nás, Slovákov a z našich zvykov a tradícií.

Omagh, Severné Írsko (Jarka Vasconcelos Perestrelo)

Žijem dva roky v Severnom Írsku. Pred covidom sme navštevovali jeden cirkevný zbor, ktorý raz do týždňa organizoval stretnutia rodín s deťmi. Tesne pred Vianocami sa konalo stretnutie v kostole, niečo ako služby Božie. Hneď po príchode si mohla dcérka vybrať kostým z vianočného príbehu, a potom sme spolu spievali, čítali vianočný príbeh. Deťom sa to veľmi páčilo.

Môj manžel je z Madeiry a niekoľko Vianoc sme strávili tam. Keďže obyvatelia sú katolíci, mávajú tam, podobne ako na Slovensku, polnočnú omšu na Štedrý večer. Na sviatok Troch kráľov je zaužívaná tradícia, že v každom mestečku upečú dlhý ovocný koláč pre všetkých obyvateľov mesta. Je taký dlhý, že musí byť rozložený na niekoľkých stoloch. Volá sa koláč kráľov a je v ňom zapečený nejaký darček, ako napr. prsteň a podobne a kto ho nájde, tomu prinesie požehnanie. Tradíciou je aj špecialita - ryba na vianočný deň. Niekoľko rokov sme Vianoce trávili na ostrove Guernsey, ktorý patrí k Anglicku. Tu som rada navštevovala protestantský kostol, kde sme pred Vianocami mali prislúženú Večeru Pánovu, no namiesto oblátky dávali kúsok chleba. Teraz žijeme v meste Omagh v Severnom Írsku. Tak ako na Guernsey, aj tu je najdôležitejší deň Vianoc prvý sviatok vianočný, hoci Štedrý večer tu má trochu väčšiu vážnosť než na Guernsey. Tam ľudia končili prácu až v polovici Štedrého dňa, kdežto v Omaghu sa na Štedrý deň už

nepracuje. Kým sa to dalo, snažila som sa udržiavať naše tradície, ale teraz, keď sme sa usadili v Írsku, bude to kvôli trojročnej dcérke iné. Írske zvyky budú mať na nás vplyv, pretože táto krajina bude jej domovom.

Nórsko (Daniela Štrbková – ev.a.v. farárka Ørland)

Advent a Vianoce v Nórsku vystihujú tri slová - svetlo, štedrosť, rodina. Už od októbra sa tu na severe výrazne zotmie. Noci sú dlhé a dni krátke. Zrejme to je dôvod, prečo potrebujeme počuť: Svetlo prišlo na svet a tma ho nepohltila. Toto je prvá hlavná myšlienka Adventu a Vianoc v Nórsku. Okrem toho, že všade svieti veľa svetiel a svetielok, aj všetky akcie pre deti a mládež v kostole sú zamerané práve na SVETLO. Svetlo, ktoré k nám prišlo, aby sme neblúdili v tme. Druhá hlavná myšlienka je, že aj my máme byť svetlom pre tento svet. Nórsko je krajina, kde je najviac misijných, charitatívnych a dobrovoľníckych organizácií na počet obyvateľstva. A práve v období adventu sa organizuje najviac zbierok. Tieto sú spojené s kultúrnymi podujatiami, charitatívnymi koncertami. Vieme, že máme byť za čo vďační, a tiež vieme, že sme súčasťou sveta, v ktorom iní trpia a cítime ako svoju povinnosť sa podeliť o to, čo máme. Byť štedrý. Priniesť nádej. Byť svetlom. Advent je naozaj preplnený rôznymi podujatiami a prípravami. Vianoce sú však sviatky pokoja. Na Štedrý večer sa ide do kostola. Vypočuť si vianočné evanjelium. Zaspievať vianočné piesne. Tešiť sa, že k nám prišlo SVETLO a tiež, že od tohto dňa sa budú dni znova predlžovať a tma bude ustupovať. Sviatky sa slávia v kruhu rodiny, ktorá je na Vianociach to najdôležitejšie. Stretnúť sa s najbližšími, byť spolu. Obdobie medzi Štedrým dňom a Silvestrom patrí rodine.

Nemecko (Vladimír Kmec, ev. farár v Berlíne)

Mnohým vianočným tradíciám, ako je adventný veniec, vianočný stromček, kapor, zemiakový šalát, perníky, či adventný veniec, vďačíme nemeckým evanjelikom. Do našich končín priniesli tieto zvyky nemeckí kupci a usadlíci. Od prvej adventnej nedele šíria vianočnú atmosféru po celej krajine vianočné trhy, ktorých pôvod siaha do Norimbergu, kde sa konal vôbec prvý vianočný trh. Aj náš zbor organizuje každoročne vianočný trh pred kostolom počas víkendu okolo 3. adventnej nedele. Ozdobený vianočný stromček je ústredným prvkom Vianoc každej nemeckej rodiny – dokonca mnohí moslimovia stavajú na Vianoce stromčeky. V Nemecku je to vždy jedlička ako symbol rajského stromu.

Oslava Vianoc je pre drvivú väčšinu ľudí dôležitou rodinnou tradíciou. Zhruba každý štvrtý Nemecký – vrátane mnohých, ktorí nepatria do cirkvi - chodí na Vianoce do kostola. V oboch kostoloch nášho zboru musíme pre veľký záujem organizovať viacero bohoslužieb podľa poradovníka - od rána až do polnoci. Polnočné bohoslužby sú obzvlášť populárne. V kostole sa číta Evanjelium podľa Lukáša, spievajú známe vianočné piesne a deti a konfirmandi predvádzajú hru o betlehemských jasliach. Podvečer sa doma zide rodina. Aj keď sa jednotlivé jedlá rôznia podľa krajov, na štedrovečernom stole v celom Nemecku nesmie chýbať zemiakový šalát, či pečená klobása. Na juhu Nemecka sa k zemiakovému šalátu podáva kapor, zatiaľ čo na severe vrátane Berlína, je viac obľúbená pečená hus, ktorá bola pôvodne jedlom šľachty. Na hraniciach s Českom sa podávajú k tomu aj hríby, orechy a kapusta. Na juhu sa spoza švajčiarskych hraníc rozšírilo aj syrové fondue. Ako dezert nasledujú perníky, marcipánová štóla a iné marcipánové sladkosti. Neodmysliteľným vianočným nápojom je varené víno. Po večeri nasleduje rozdávanie darčiekov. Na prvý sviatok vianočný je tradičným vianočným jedlom pečená hus so zemiakovou knedľou a červenou kapustou, alebo pečená kačica, ak bola hus na štedrovečernom menu. Tento obed je oveľa slávnostnejší ako štedrovečerná večera, ktorá bola tradične skôr jednoduchým jedlom, ktoré malo pripomínať jednoduché pomery okolo narodenia Ježiša Krista.

Praha, Česká republika

(Lukáš Hrivniak, kostolník Pražského zboru ECAV v Česku)

Aj keď je Česko majoritne ateistické, vianočné svetlá ako symbol Vianoc sú všade okolo - v oknách, na stĺpoch verejného osvetlenia, na električkách i autobusoch. K vianočným tradíciám nepochybne patria vianočné trhy s veľkým výberom jedla, pitia a iných foriem zábavy, čo je v ostrom kontraste s významom samotného adventu. Všeobecne sa vianočné zvyky v Prahe trochu líšia od tých našich na východe Slovenska. V Prahe je zvykom pripravovať štedrovečerné pokrmy deň vopred, preferujú rybací vývar ako štedrovečernú polievku, po ktorej nasleduje kapor alebo iná ryba a šalát, nie vždy tradičný zemiakový. Na Štedrý deň si Česi radi robia výlety, napr. do zoologickej, botanickej záhrady, do prírody, parkov alebo len tak leňošia pri televízii. Služby Božie sa konajú až neskoro večer o desiatej hodine. Tieto služby sú však menej navštevované, keďže v Čechách sa veriaci viac orientujú na prvý sviatok vianočný. Druhý sviatok vianočný je už pre mnohých Čechov

bežným pracovným dňom. Takisto služby Božie na koniec občianskeho roku a Nový Rok nie sú slávené tak intenzívne ako u nás, pre pracovné povinnosti, resp. preto, že zábava tiahne ľudí do ulíc viac než do kostola.

Zloženie veriacich v Slovenskom zbore v Prahe je rôznorodé, a tak vianočné zvyky v jednotlivých domácnostiach sú odlišné podľa regiónu, z ktorého kto pochádza. Mnoho zvykov sa však mieša. Jednou zo spoločných aktivít zboru v advente je aj zdobenie stromčeka v kostole. Čo nás však spája najviac je účasť na popoludňajších službách Božích na Štedrý Večer. Tu sa podobne ako na východe Slovenska kostol naplní do posledného miesta a prídu aj veriaci, ktorí sú inak zaneprázdnení každodennými povinnosťami. Na rozdiel od Slovenska sa však tieto služby konajú bez programu detí či mládeže, keďže deti sú roztrúsené po veľkomeste a je ťažké nacvičiť program spoločne. Mládež z veľkej časti sa vracia k rodičom na Slovensko. Koniec občianskeho roka je tradične slávený pre český a slovenský zbor spolu ako akt spolupatričnosti a jednoty. Nový rok potom vítame rannými službami Božími, ktoré majú častokrát malú návštevnosť kvôli rôznym oslavám po celej Prahe.

Maďarsko (Ádam Prekler)

V Maďarsku vianočný stromček ozdobujeme vždy na Štedrý večer, nikdy nie skôr. Štedrá večera začína tradičnou vianočnou rybacou polievkou halaszle, nasleduje zemiakový šalát, rezne, ryba. Na stole musí byť bejgli – tradičný makový a orechový koláč. Vianočné oblátky nemáme. Na 1.a 2.sviatok vianočný sa celá rodina navštevuje, chodíme spievať koledy a to najmä medzi sebou v rodinách. Do kostola chodíme počas všetkých vianočných sviatkov.

Rusko (Ekaterina Preiman)

Rusko bolo dlho sekulárnym štátom, to znamená, že väčšina Rusov sa o náboženstvo vôbec nezaujímal. Až po páde komunizmu v roku 1989 sa štát rozhodol, že aj Rusko potrebuje nejakú upokojujúcu ideoógiu a tou sa stalo pravoslávie. Oficiálne je v jednoznačnej prevahe pravoslávna cirkev, potom nasledujú počtom ateisti, moslimovia a až potom všetky ostatné cirkvi, medzi nimi aj evanjelická, ktorá sa považuje za denomináciu. V Rusku pôsobia dve evanjelické cirkvi, jednu podporujú Fíni a fínska ambasáda a druhú ev.cirkev podporujú Nemci. Existuje tzv. štátny program: kostol v okrese. To znamená, že každá ulica veľkého mesta spolu s vlastnou školou, škôlkou a lekárom musí

mať vlastný pravoslávny kostol. Pestujú sa najmä pravoslávne zvyky. Na Vianoce, ktoré sa slávia 6.-7. januára, ľudia, ktorí chcú mať požehnaný rok, musia vystáť celú noc na bohoslužbách v kostole. Evanjelici samozrejme slávia Štedrý večer 24.decembra, Na sviatok krst Pánov je zvyk kúpať sa v studenej vode jazera, či kúpeli, ktorý je pripravený vonku pri chráme. Je to veľmi populárny zvyk v celom Rusku, ide o akési prekonanie seba. Po celom Rusku sa na 2 dni otvárajú kúpaliská, aby si ľudia mohli pripomenúť túto biblickú udalosť. Tejto tradície, ako aj všetkých pravoslávnych sviatkov sa bezpodmienečne zúčastňuje aj ruský prezident.

Rumunsko (Otilia Ciutina - Molnarova)

Pochádzam z mestečka Nadlak, v ktorom žije okolo 5tis. Slovákov. Vyše 40 rokov žijem s rodinou v Arade, kde je len pár Slovákov. Každý tretiu nedeľu v mesiaci sa stretávame na bohoslužbách, kde nám Božie slovo zvestuje pán farár z Nadlaku. V Nadlaku sa zachovali staré obyčaje a tradície, čomu sa veľmi tešíme, lebo ich má rada aj mladá generácia. V kostole máme ozdobený stromček a betlehem. Na Štedrý večer o 17.00 sa konajú slávnostné bohoslužby, kde detičky a mladí ľudia rytmujú – tak sa u nás volajú básničky o narodenom Ježiškovi. Spievajú sa koledy. Keď sa vrátíme domov z kostola, celá rodina večeria klobásu, hurku, pečené mäso s kapustou a to, čo ešte máme zo zabíjačky. Ako dezert sa podávajú makové opekance alebo halušky. O polnoci na veži kostola dychovka zahudie Tichú noc, dávnejšie spievali aj muži. Na prvý vianočný deň sa varí kuracia polievka a pečená kuracina.

(pripravila zk)

VIANOČNÉ ZAMYSLENIE

L 2,7: „I porodila svojho prvorodeného syna, obvinula Ho plienkami a uložila v jasliach, lebo v noč'ahárni pre nich nebolo miesto.“

Milé rodiny, bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

To, čo budeme prežívať aj po tieto vianočné dni - síce v obmedzenom režime, nemôže zmeniť nič na tom, čo sa na Vianoce stalo. Ani pandémie, ani naše starosti, ani situácia vo svete, v spoločnosti, v Cirkvi, v našich rodinách. Čo je zaujímavé, že je to mimo nás, ale sa nás to všetkých priamo a bytostne dotýka.

Môže vianočné evanjelium prekryť všetko, čo sa vo svete momentálne deje a bude diať? Keď všetko sa sústreďuje len na to jedno? Počas Vianoc si

chceme uvedomiť, že to čo sa stalo v plnosti času, nemôže nič a nikto ovplyvniť, ani zastaviť, ani narušiť.

Tu sa odohrávajú veľké veci v Božej moci a sláve. Zjavila sa dobrota a láskavosť nášho Spasiteľa Boha k ľuďom. Toto zjavenie dobroty a láskavosti Božej má pre náš život následky, ktoré mnohí ani nevidia a ani si nevedia predstaviť, čo to pre nich znamená.

Najväčší účinok tejto Božej milosti a lásky je v tom, že je tou silou, ktorá zaručuje, že sme zachránení. Z milosti, z lásky, lebo Boh miluje svet. Ty človeče si preto nemusel urobiť nič. A čo je potrebné povedať otvorene, že sme si to ničím nezaslúžili.

Počas Vianoc dominuje kľúčová myšlienka: **NARODIL SA VÁM DNES SPASITEĽ, KTORÝ JE KRISTUS PÁN!** Spoločne sa zamyslime nad dvomi otázkami a odpovedzme si na ne úprimne každý sám.

1) MÁŠ PRE NEHO PRIPRAVENÉ MIESTO?

Z evanjelia zaznieva žiaľ smutné konštatovanie, že v nocľahárni nebolo pre Jozefa a Máriu a malého Ježiša miesta. Pre Záchrancu sveta, pre Toho, v ktorom bolo všetko stvorené, tu niet miesta. Pán Ježiš to neskôr v evanjeliu podľa Matúša povedal: „*Lišky majú dúpätá a nebeskí vtáci hniezda, ale Syn človeka nemá, kde by sklonil hlavu.*“ To môže znamenať aj to, že Pán Ježiš vstupuje do tohto sveta bez akýchkoľvek privilégií.

My miesto máme a tie podmienky, v akých žijeme my sú neporovnateľné. A predsa sú mnohí nespokojní. Nedokážeme si už vážiť skoro nič, lebo sme presýtení. Našu slobodu sme si zadefinovali, že si môžeme myslieť, hovoriť, robiť čo chceme.

Dnešné evanjelium nás učí pokore. Vždy to môže byť horšie, ako to je. Jozef s Máriou nevyšli na námestie Betlehema a nezačali kričať a „hejtovať“ ľudí, aby sa ich zastali. Nekričali – pozrite čo s nami urobili. Zodpovedne sa prispôsobili situácii, v ktorej sa nachádzali a hľadali riešenie.

Svojou zvesťou lásky, odpustenia, pokánia, pokoja - sa Pán Ježiš nezmesťil do stavby vtedajšieho sveta. Ako je to dnes? Máme pripravené miesto pre Pána Ježiša vo svojom živote? Človek zaujatý osobnými problémami, zaneprázdnenosťou má často všetky miesta vo svojom živote obsadené a zaplnené. Nie raz počúvame, nemám čas, nestíham, nemám voľné žiadne miesto vo svojom kalendári.

2) POCIŤUJEME POTREBU JEHO POMOCI? Pre vtedajší svet sa zdal Kristov príchod veľkým prínosom. Ľudstvo žilo v biede, trpelo na

neliečiteľné choroby tela i duše, pociťovalo bezprávie, neriešiteľné rozpory spoločenského života, boje, útlak, beznádejnú budúcnosť.

Od tých čias sa mnoho zmenilo k lepšiemu. Človek vo svojej podstate je však aj dnes odkázaný na pomoc blízkych, spoločnosti, Pána Boha. Často zápasí sám so sebou, snaží sa premôcť zlo, nemá dosť síl k presadeniu dobrého. Je tu mnoho ďalších problémov, starostí, ktoré akoby nemali riešenie.

Sú však veci, ktoré sú mimo nás a tie sa môžu poriešiť len zásahom zhora. Vianočné poslanstvo evanjelia nás uisťuje o tom, že v Kristovi prišla záchrana a vykúpenie. V Kristovi sa spasenie stalo skutočnosťou. Jeho meno znamená Spasiteľ.

Milí bratia a milé sestry, nie sme ponechaní v živote sami na seba. Ale je tu Ježiš, ktorý má riešenie pre každú situáciu. Ale to riešenie príde iba vtedy, keď bude mať výhradné miesto Pán Ježiš v Tvojom živote a keď Ho budeš skutočne potrebovať. Amen.

(Mgr. Ľuboš Kubačka, zborový farár – konsenior)

MODLITBA na SILVESTRA

*Drahý nebeský Otče,
zase pomínul jeden rok nášho života
a my si uvedomujeme, že sme ho prežili len vďaka Tvojej milosti.
Ďakujeme Ti za Tvoju ochranu,
s akou si nás zachovával od zlého, chorôb, nešťastia a trápenia.
Ďakujeme za Tvoje požehnanie, ktoré sme mohli cítiť
aj napriek tomu, čo bolo a stále je okolo nás.
Pomôž nám znásobiť prežitú radosť,
pomôž nám uniesť ťažobu a bolesť, aká nás v tomto roku postihla.
Posilni našu vieru,
aby sme Ti dôverovali ešte viac, ako doteraz.
Pomôž nám, aby sme boli lepšími ľuďmi,
ktorí budú hľadiť aj na svojho blížneho.
Do Tvojich mocných rúk sa vkladáme s celými našimi rodinami.
Prosíme, nech Tvoje Svetlo osvetľuje naše kroky.
Nech je požehnané Tvoje sväté meno,
teraz i naveky. Amen.*

Ol'ga Adamkovičová - NA PRAHU VIANOC

*Veriť či neveriť
Sú len dve možnosti
Niet žiadnej strednej cesty
Pokľaknúť k jasličkám
či iba sadnúť si
k bohatému stolu
Zahorieť v srdci
úžasnou radosťou
či iba z darčiekov
tešiť sa spolu
Vzniest' sa raz k výšinám
alebo zostať - dolu
A potom pred súdom
spoznať svoje viny
Rozmýšľaj človeče
kým máš čas!
Odteraz môžeš byť iný*

*Sú len dve možnosti
V pokore alebo v pýche
prijať ten vianočný Dar
Za hviezdou žiarivou
ísť k Betlehemu
alebo kráčať len
po svojich cestách
Chrbtom sa otočiť k Nemu*

*Dnes ešte je ten čas
Môžeš si slobodne
vybrať svoju cestu
Začiatok nádeje
alebo koniec zlý
Len srdcom rozmýšľaj
Dobre sa rozhodni*

KVÍZ

V roku 2021 sa v našom cirkevnom zbere konali tri významné udalosti a výročia. Pripomenuli sme si 220.výročie posvätenia kostola v Soli, 20.výročie posvätenia kostola v Hlinnom a v Čaklove bol slávnostne posvätený nový oltárny priestor (oltár, kazateľnica a krstiteľnica). To sú vzácne okamihy, ktoré nás povzbudzujú k tomu, aby sme ďakovali Pánu Bohu za Jeho milosť, s akou pomáhal našim predkom pri budovaní chrámov a najmä svojej viery, a to i v neľahkých časoch; aby sme ďakovali za službu, ktorú konali a stále konajú ochotní bratia a sestry; a aby sme aj naďalej budovali svoju osobnú vieru, a rovnako aj spoločenstvo, ktoré tu všetci spolu tvoríme.

Skúste si teraz oživiť pamäť a zaspomínať na tohtoročné, ale aj dávnejšie udalosti týmto malým kvízom z histórie cirkevného zboru.

(Správne odpovede nájdete na konci časopisu.)

1. Kostol v Soli má 220 rokov, ale z ktorého roku pochádza prvá zmienka o existencii ev.a.v. cirkevného zboru v Soli?

a, 1520 b, 1781 c, 1620

2. Čo si ukryl farár Matej Rojko v 19.stor. na povalu v kostole?

a, pokladničku s milodarmi b, slaninu c, vzácnu kroniku

3. Ktorý reverend - zástupca amerických evanjelikov sa zúčastnil slávnostných služieb Boží v Soli po oprave kostola v roku 1957?

a, Dr. Igor Bella b, Ivan Bella c, Dr. John Bella

4. Čo posviacal generálny biskup Ivan El'ko v Soli v roku 2020?

a, tretí zvon b, krstiteľnicu c, nové nádoby k večeri Pánovej

5. Ktorý biskup sa tohto zúčastnil slávnosti 220. výročia posvätenia chrámu Božieho v Soli?

a, Ivan El'ko b, Ján Hroboň c, Peter Mihoč

6. Na čo sa robili zbierku evanjelici v Čaklove v roku 1935?

a, na zvonice b, na nový kostol c, na novú faru

7. Počas pôsobenia ktorého farára bol posvätený kostol v Čaklove v roku 1977?

a, Dezider Dzúrik b, Bohdan Konček c, Ľudovít Dudáš

8. Kto posviacal oltárny priestor v Čaklove v tomto roku?

a, Peter Mihoč b, Ján Hroboň c, Ivan El'ko

9. Ktorý architekt je autorom nového oltárneho priestoru v Čaklove?

a, Viliam Mokroš b, Ondrej Mrlian c, Marián Ferjo

10. Odkiaľ získali veriaci v Hlinnom pred sto rokmi časť financií potrebných na kúpu zvona?

a, zbierkou v susedných zboroch b, zbierkou medzi rodákmi žijúcich v Amerike
c, predajom pozemku

11. Čo pôvodne stálo na mieste súčasného ev.kostola v Hlinnom?

a, škola b, zvonica c, obchod

12. Ktorý biskup posviacal kostol v Hlinnom v roku 2001?

a, Július Filo b, Igor Mišina c, Ján Midriak

13. Čo bolo spojené so slávnosťou 20.výročia kostola v Hlinnom?

a, odhalenie pamätnej tabule v interiéri kostola b, osadenie druhého zvona do zvonice
c, odhalenie pamätnej tabule na kostole

14. Ktorej slávnosti sa v tomto roku zúčastnil brat farár Boris Mišina?

a, 20.výročia v Hlinnom b, 220.výročia v Soli c, posviacky v Čaklove

15. V ktorej filiálke CZ nie je posadený strom reformácie?

a, v Čaklove b, v Zámutove c, sú posadené všade

MODLITBA na NOVÝ ROK

*Pane Ježiši Kriste, ďakujeme za Nový rok 2022
a najmä za Tvoje zaslúbenie: „Ajhľa, ja som s vami po všetky dni...“.
Chceme vykročiť v Tvojom mene do ďalšej etapy nášho života.*

*Prosíme o požehnanie pre nás, naše rodiny,
pre náš cirkevný zbor, Cirkev, svet.*

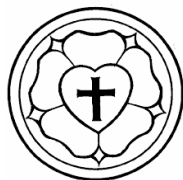
*Udeľ nám svojej milosti,
aby sme každý v zbožnej cnosti žili,
nie v hriechov zajatí.*

*Daj, nech Ťa milujeme,
bližným dobre prajeme.*

*Ochraňuj nás, udržiavaj v zdraví
a od všetkého zlého zachovávaj.*

*Pomôž nám šťastne dokončiť rok, čo sme začali.
Teba Pane a Bože náš vzdávame česť a chválu.*

Amen.

Pastiersky list Zboru biskupov ECAV k Vianociam 2021

Drahí, sestry a bratia, milé cirkevné zbory, prihovárame sa vám v zložitej situácii, ale hneď s prvými slovami chceme zdôrazniť, že radosť Vianoc nám nemôže vziať žiadna pandémia a s ňou súvisiace obmedzenia. Božia láska k nám, zjavená v Ježišovi Kristovi je svetlom, ktoré prežaruje akúkoľvek temnotu. Premýšľame nad tým, ako sa zmenil rámeč nášho života, témy i rétorika, ktorá Vianoce sprevádzala. Najväčšími problémami Vianoc bývali všadeprítomný zhon a konzumné poňatie sviatkov. Svoje si od nás vypočuli aj tí, ktorí zhromaždenia cirkvi navštívili iba na Vianoce. Stačí však neviditeľný vírus a už druhé Vianoce riešime úplne iné problémy: strach o život, bolesť po strate drahých, všadeprítomnú neistotu, ohrozenie príjmov domácností a mnoho iných. Čo by sme za to dali, keby mohla byť celá komunita našich cirkevných zborov spolu. Keby sme si bez obáv mohli podať ruky, objasť sa, želať si požehnané Vianoce. Keby mohli evanjelium o Božej láske skláňajúcej sa k nám v dieťaťi Ježišovi počuť aj tí, ktorí prídu iba raz v roku. Aké samozrejmé boli pre nás tieto veci. A akými sa stali nesamozrejmými! Vážili sme si ich dostatočne? Vnímali sme ich ako dar, ako milosť? Premýšľajme o tom v pokání pred Bohom.

Zvláštna otázka znie: Priniesla pandémia predsa niečo pozitívne? Na vlastné prekvapenie konštatujeme, že advent i Vianoce urobila osobnejšími, viac idúcimi po podstate. V cirkvi si už nevystačíme s kritikou zhonu, konzumu, reklám, ani s kritikou sekulárneho sveta, ktorému kresťanský obsah Vianoc nič nehovorí. Nemusíme vyzývať, aby ľudia spomalili, stíšili sa, boli viac sami so sebou, s najbližšími, s Bohom. Všetko to tu je. Vôbec neplatí, že pandémia znemožnila slávenie Vianoc. Ona znemožnila iba spoločné slávenie Vianoc tak, ako sme naň boli zvyknutí. Ale radosť ľudskej duše zo sklonenia sa milujúceho Boha k nám v Ježišovi Kristovi, tú pandémia nemôže a nedokáže vziať!

Nechceme zostávať iba pri popisoch našej situácie počas tohtoročných Vianoc. Chceme ako Božie deti urobiť kroky ďalej. Nie z vlastných síl, oduševnenia a hrdinstva, ale z moci vianočného evanjelia. Z moci Boha, ktorý sa skláňa k nám v Ježišovi a naplňa nás Duchom Svätým. Miluje nás absolútnou láskou, ktorej znamením sú betlehemske jasle, ako i golgotský kríž.

Ako priamu Božiu reč k nám prijmime štyri výzvy z listu Rímskym 12, 12 – 13. Počujeme: „Veselte sa v nádeji“. Prijmime povzbudenie, nech dusno pandémie neudáva základný tón nášmu životu. Tým nech je nádej, ktorú nám prináša Ježiš a ktorá vyúsťuje vždy do radosti. Počujeme: „V súžení buďte trezpliví“. Prijmime povzbudenie, aby sme v prítomných komplikáciách života zachovali trezplivosť, boli statoční, potlačili osobné horkosti a prispeli k pokoju. Počujeme: „V modlitbe vytrvalí“. Prijmime povzbudenie, aby sme udržiavali modlitebné spojenie s Bohom, najsilnejší nástroj živého vzťahu s Ním! A napokon počujeme: „K potrebám svätých ochotní“. Prijmime povzbudenie, aby sme v láske boli všímaví voči starším, osamelým, či vystaveným zložitým situáciám vo našom okolí. Prejavme im jednoduchú osobnú diakoniu.

Nádej v Ježišovi, ústiaca do radosti – trezplivosť v súžení – vytrvalý modlitebný život – a aktívna láska. Z týchto štyroch ingrediencií nech je umiesený ten najchutnejší a najvoňavejší koláč našich tohtoročných Vianoc. V bratskej láske sa cítíme byť s Vami spojení; so sestrami a bratmi v duchovnej službe, slúžiacimi dobrovoľníkmi, s roztrúsenou, ale Ježišom Kristom stále milovanou cirkvou, zloženou zo všetkých generácií. Nech nikdy nezamĺkne naša chvála a vďaka! Ani počas tohtoročných Vianoc.

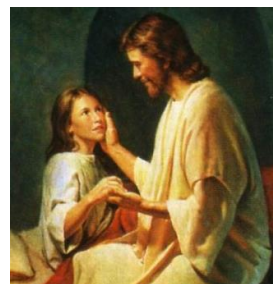
Ivan Eľko, generálny biskup ECAV

Ján Hroboň, biskup Západného dištriktu ECAV

Peter Mihoč, biskup Východného dištriktu ECAV

Čakáš Ježiša vo viere a nádeji?

Posledné obdobie nebolo nič nezvyčajné vidieť čakajúcich ľudí - na testovanie, či očkovanie a rady sa tvorili aj pred obchodmi, ktoré púšťali dnu iba presný počet zákazníkov. Každý z tých čakajúcich trávil čas čakania po svojom. Len tak so svojimi myšlienkami, v rozhovoroch, s mobilom v ruke. V tomto prípade nebola dôležitá náplň čakania, ale cieľ. No príchod Pána Ježiša, ako nám to pripomína ústredná zvesť vianočných sviatkov, je spojený aj so správnym čakaním. S potrebou veľmi dobre si uvedomiť, na čo čakám. Čo mi Pán Ježiš prináša. Čo pre mňa znamená. Akú zmenu prinesie do môjho života.

O tom, ako čakať Ježiša, hovorí aj príbeh Lukášovho evanjelia, kde čítame: „*Keď sa Ježiš vrátil, privítal Ho zástup, lebo všetci Ho už čakali.*“ (Luk 8,40) Prichádzajúceho Ježiša vítal zástup ľudí, ktorí sa zhromaždili pri dome Jairoso, predstaveného synagógy. Mal vážne chorú dcéru a hoci vyskúšali všetky dostupné prostriedky, nič nepomohlo k jej uzdraveniu. Zvesť o tom, ako Pán Ježiš uzdravuje a lieči, sa dostala až k nim, preto poslednú nádej zúfali rodičia vkladali do Ježiša. Všetci prítomní verili, že už len Pán Ježiš pomôže chorému dievčaťu.

Keď si opäť po roku pripomínáme Jeho príchod do tohto ľudského sveta, musíme sa pýtať: Čo do Ježiša vkladáme my? Čo od Neho očakávame? A to nielen počas vianočných sviatkov, ale aj bežný deň, keď sa znovu vrátíme do bežného života a kolotoča povinností. Ak chceme zažiť skutočné Vianoce, musíme Ježiša vítať tak, ako to robil ten čakajúci zástup u Jairoso – s nádejou, že pomôže, uzdraví od telesných i duševných neduhov, že zmení bolesť a žiaľ na radosť a pokoj.

Aby sa tak stalo, musíme Mu priznať skutočnú moc, ktorú dostal od svojho nebeského Otca. Musíme Ho privítať ako nášho Boha, ako najvzácnejšieho hosťa; ako Toho, Komu naplno verím a dôverujem. Také privítanie si od nás zaslúži. Aj keď našu myseľ často zamestnávajú veci, kvôli ktorým sa sami zbytočne ochudobňujeme o Jeho požehnanie, pribúdajúce svetlo z adventných sviečok podkrývalo postupne Jeho pravú tvár a Jeho skutočný význam. Aby tak, ako sa vytráca tma, sa z nášho vnútra stratila aj nedôvera voči Nemu, náš strach a pochybnosti. A tak, ako pribúdalo svetlo, mala v našom srdci rásť viera a pribúdať pokoj a dôvera.

Presne tak Ježiša vítali v Jairovom dome. V dôvere, že dokáže svoju moc a s nádejou, že premôže chorobu a mocnú smrť. Ak to evanjelista zapísal, je to dôkaz toho, že Jeho príchod bol pre nich veľmi dôležitý. Už sa Ho nevedeli dočkať, už Ho všetci veľmi netrpezlivo čakali. Vedeli, že chorému dievčaťu nepomôže už nič iné, len Jeho sila, ktorá dokáže uzdraviť každú, aj tú najťažšiu nemoc.

S týmto zámerom prišiel do Jairovho domu. Pán Ježiš prišiel na tento svet, aby aj nás uzdravil z našich chorôb a bolestí a najmä z našej choroby hriechu. Chce nás vyslobodiť z toho ťažkého zápasu s diablom, ktorý s ním vedieme už od toho okamihu, ako Boh vyhnal človeka z raja. Odvtedy sme mu vydaní napospas a žiaľ, musíme si priznať, že častokrát nad nami víťazí. Náš život je plný dôkazov toho, ako sa diablove medzi nami darí a ako podliehame jeho moci. Stačí sa pozrieť okolo seba, ako sa ľudia k sebe správajú, ako mnohí

ignorujú všetko, čo nám má pomôcť, sú netolerantní, plní výsmechu a neschopnosti pokojom a porozumením prispieť k tomu, aby sme spoločne ukončili pliahu, ktorá ovládla náš život. Posledné obdobie, kedy na nás ešte viac ako inokedy doľahla ťažoba odchodu našich blízkych, priateľov, či známych z tejto časnosti, vnímame oveľa intenzívnejšie moc smrti, ktorá iba berie a zanecháva za sebou bolesť, plač a prázdnotu.

Vianoce sú však znamením toho, že Božia sila a láska je neporovnateľne väčšia a silnejšia. Všetko, čo robí Vianoce Vianocami, vyplýva z nekonečnej Božej lásky k nám. Boh sa k nám skláňa, aby nás objal, aby nám podal pomocnú ruku, vyslobodil z moci zla a hriechu a privinul si nás k sebe. Tí čakajúci ľudia si možno pamätali slová prorokov, že jedného dňa Pán Boh pošle nášho Záchrancu, Spasiteľa, Mesiáša, ktorý nás vyslobodí. Ako píše prorok Micheáš: „*Ale ty, Betlehem Efrata, hoci si najmenší medzi júdskymi čeladami, z teba mi výjde ten, ktorý bude vládcom v Izraeli.*“ (Mich 5). Jeho moc nebude založená na pozemskej sile, ale s Jeho mocou prekonáme každú chorobu, nešťastie, pokúšanie, každý útok diabla, ba dokonca aj smrť.

V príbehu čítame, že keď Ježiš prišiel k Jairovi, jeho dcéra bola už mŕtva. Už ju dokonca oplakávali a lúčili sa s ňou. Aj tieto sviatky, hoci sú pre väčšinu z nás krásne a radostné, nie v každej rodine bude veselo. I medzi nami v našom CZ, či našom okolí sú mnohé rodiny, ktoré postihlo nešťastie, smútok, ktorí budú sláviť tieto sviatky s boľavým srdcom. Pre chorobu, pre nešťastie, pre stratu v rodine.

Pán Ježiš však povedal Jairovi: „*Neboj sa, len ver a bude zachránená.*“ Stačil malý Ježišov dotyk, pár slov, a dievča vstalo, bolo znovu zdravé. Podobné slová povedal apoštol Pavol strážnikovi, ktorý ho strážil vo väzení: „*Neboj sa, ver v Pána Ježiša a budeš spasený ty aj tvoj dom.*“ (Sk 16,31).

Pán Ježiš nám pripomína ten vzácny Boží skutok, ktorým víťazí láska, pokoj a dobro nad každým zlom. A my túto zvesť opäť potrebujeme počuť, aby znovu posilnil našu slabnúcu vieru. Lebo „*Syn človeka prišiel hladať a spasiť, čo bolo zahynulo.*“ (Luk 19,10). Pán Ježiš prichádza do našich rodín – do tých, ktoré Ho vítajú aj dnes ako svojho Mesiáša; ale prichádza aj pre tých a k tým, ktorí Ho stále odmietajú, ktorí v Neho neveria. Pre všetkých znie to radostné vianočné posolstvo: „*Tak Boh miloval svet, že svojho Jednorodného Syna dal, aby nezahynul, ale večný život mal každý, kto verí v Neho.*“ (J 3,16).

Pán Ježiš chce byť dnes pri každom z nás – pri radujúcich, spokojných, šťastných, ale aj pri tých, ktorí sú osamelí, smútiaci, trpiaci, chorí či nešťastní.

Tak ako to bolo počas Jeho života, keď toľkým, ktorý tápali v tme a beznádeji, zmenil život. Vianoce majú byť pre každého sviatkami pokoja a radosti, lebo tieto dary nám Boh dáva vo svojom Synovi.

Bratia a sestry! Príbeh o Jairovej dcére je trochu netypický pre vianočné sviatky. Napriek tomu má pre nás poslanstvo, prečo Ježiš prišiel na túto zem, a prečo by sme Ho mali prijať do svojho života. Buďme aj my tým zástupom, ktorí čakali na Ježiša. Buďme tí, ktorí Ho vítajú ako svojho Pána. Nech vianočné poslanstvo, ktoré aj dnes prichádza k nám z Betlehema, zmení život aj nám. Amen.

(ThDr. Zuzana Kubačková, nám.farárka)

KTO tebe zmenil život?

Syn mladistvej matky sa narodil v zapadnutej dedine.

Vyrástol v inej dedine, kde pracoval ako tesár do tridsiateho roku.

Potom tri roky chodil po kraji a kázal.

Nenapísal ani jednu knihu. Nikdy nemal nijaký verejný úrad.

Nemal ani rodinu ani dom. Nechodil na univerzitu.

Nikdy sa nevzdialil viac ako tristo kilometrov od miesta, kde sa narodil.

Neurobil nič, čo sa obyčajne spája s úspechom.

Nemal nijaké poverovacie listiny, ktoré by Ho oprávňovali konať.

Mal len tridsať rokov, keď sa verejná mienka postavila proti nemu.

Priatelia do neho utiekli. Predali ho nepriateľom a dostal sa pred súd, ktorý bol len fraškou. Bol pribitý na kríž medzi dvoch zločincov.

Keď umieral, jeho kati hádzali kocky o jeho rúcho.

Bolo jedinou vecou, čo na zemi vlastnil.

Keď umrel, pochovali ho do hrobu, ktorý mu daroval jeho priateľ.

Na tretí deň bol jeho hrob prázdny.

Prebehlo dvadsať storočí a dnes je ústrednou postavou v dejinách ľudstva.

Ani pochodujúce armády, ani flotily so zdvihnutými kotvami, ani parlamenty, ani králi, ktorí vládli, ani myslitelia a vedci, nezmenili život človeka na zemi tak, ako tento jediný ŽIVOT.

(Správne odpovede kvízu zo strany 16-17:

1C, 2B, 3A, 4A, 5B, 6A, 7B, 8C, 9C, 10B, 11B, 12B, 13C, 14C, 15C)

Tajnička.

Podľa konkrétnych biblických odkazov nájdite vo vete správne pasujúce slovo a doplňte ho do tajničky.

O _ _ _ _ **P** _ _ _ _ **S** _ _ _ _

Luk 6,36

G 4,4

J 5,20

S _ _ _ _ **ZA S** _ _ _ _ .

J 18,20

Tit 1,4

K _ _ _ **V** _ _ _ _ , **Ž** _ **J** _ _ _ _

Rim 8,31

1J 2,23

Mt 2,16

Luk 2,21

J _ **B** _ _ _ **S** _ _ , **V** _ _ _ _

Luk 2,11

Mk 3,11

Mt 3,17

1J 4,9

Z _ _ _ _ **B** _ _ **A** **O** _

1J 4,12

Luk 1,26

Luk 4,21

V _ _ _ _ .

Luk 12,21

Rozpis služieb Božích v médiách počas Vianoc

24.december 2021	Štedrý večer	16.00 17.00	Rádio Regina TA3	Púchov Pezinok
25.december 2021	1.slávnosť vianočná	10.00	JEDNOTKA	Stará Turá
26.december 2021	2.slávnosť vianočná	9.05	Rádio Slovensko	Šahy
2.január 2022	Nedeľa po Novom roku	9.00	DVOJKA	Košice

Bratia a sestry, podľa aktuálnych nariadení sa služieb Božích môže zúčastniť iba 30 ľudí v režime očkovania + prekonaní. Aby sme sa vyhli zbytočným stresom počas sviatočných dní, služieb Božích sa osobne bude môcť zúčastniť iba ten, kto si dopredu prevzal lístok na jednotlivý sviatok.

Ďakujeme za pochopenie v tejto situácii.

Ostatných pozývame sledovať online vysielanie služieb Božích z kostola v Soli na youtube a facebooku CZ.

Rozpis služieb Božích počas sviatkov v CZ

Dátum	Sviatok	Zámutov	Sol'	Čaklov	Hlinné
24.12. 2021	Štedrý večer	15.30	17.00	17.00	15.30
25.12. 2021	1.slávnosť vianočná	8.00	9.30	9.30	11.00
26.12. 2021	2.slávnosť vianočná	8.00	9.30	9.30	11.00
31.12. 2021	Silvester	16.00	17.00	17.00	16.00
1.1.2021	Nový rok	8.00	9.30	9.30	11.00

**Prajeme Vám pokojné vianočné sviatky naplnené najmä radosťou
z narodenia nášho Spasiteľa a požehnaný nový rok 2022.**

Boh pokoja nech je s Vami.